

A félelmet nem ismerő diák

Egyszer meghalt egy püspök, ki a jobbagyait igen sanyargatta. Mihelyest tehát meghalt, összejöttek a többi papok, imádkoztak fölötte és szépen felöltöztetvén koporsóstul együtt a templom közepére helyeztették. Eleinte papok virrasztottak mellette éjjelenként, de mikor látták, hogy a püspök éjjel tizenkét órakor fölkel a koporsóbul, elmegy egész a templomgátorig¹, ott elesvén ismét fölkel és a koporsóba nagy zuhanással lefekszik, megijedtek, kilopódtak a templomból, de a történekről senkinek sem szóltak semmit.

A papok, kik nem mertek többé a püspök mellett virrasztani, azon diákok közül, kiket ingyen tartottak, felszólítottak hármat olyanokat, kik nem tudták, mi a félsz, a virrasztásra. Mivel pedig ez régi időben történt, akkor még a templomban így virrasztás alkalmával a kártyázást is megengedték, sőt hogy annál bátrabbak legyenek a diákok, ha talán a püspök ismét fölkelne, bort is szabad volt nekik iszogatni a virrasztás mellett. A püspöknek tehát koporsóját beszegezvén, odarendelték a három diákot.

A püspök, amint már mondtam, a templom közepén feküdt, közel a templomgátorhoz volt egy asztal, azon volt a bor, meg a kártya, egyik diák egyik oldalról ült az asztal mellett a másikkal szembe, a másik másik oldalon, egy pedig, aki legbátrabb volt, háttal ült a koporsónak. Kártyáztak ezek és ittak egész tizenkét óráig; azonban tizenkét óra felé az a diák, aki jobbról ült, hátranéz és látja, hogy a püspök koporsójának az ajtaja felnyílt, és már emelkedik a koporsóbul. Mivel egy kicsint tudta, mi a félsz, azt mondotta a másik kettőnek, kik még nem vették észre, hogy mit csinál a püspök:

– Csak játsszatok, amici, kimegyek szükségemre, mindjárt jövök.

Evvel kiment, és sokáig nem jött vissza. A másik diák, aki balrul ült, az is hátranéz, és látja, hogy a püspök már felült a koporsóba, és rájok néz. Mivel tudta ez is egy kicsint, mi a félsz, azt mondja tehát ennek, aki háttal ült a koporsónak:

– Amice, de soká jó a mi barátunk, majd kimegyek, megnézem őtet, várakozz csak egy keveset!

---

¹ A templomajtó előtti boltozatig, azaz a templomtornácig.

Ez is kiment, és nem jött vissza. Az, aki a templomban maradt, egy darabig várakozik, de egyik barátja sem jön, körülnéz tehát a templomban, és látja, hogy a püspök már egyik lábával kihágott a koporsóbul, de mivel ez nem tudta, mi a félsz, azt mondja a püspöknek:

– Jó reggelt, szentséges püspök úr, jöjjön kártyázni!

Ezzel a püspök kiszáll a koporsóbul, hozzá megy, leül az asztal mellé és azt mondja:

– Jól van, kártyázzunk hármat, ha én téged mind a háromszor megnyerlek, az enyém leszel.

Ez annyit tesz, hogy mivel a püspök sok gonosz cselekedetei miatt, amiket a szegény jobbágyokon elkövetett, elkárhozott, tehát mikor azt mondotta, hogy az enyém leszel, alattomban értetődött, hogy az ördögé. Azután pedig azt mondott a püspök:

– Ha pedig te nyersz meg, minden játszás után egy zsák pénzt kapsz.

A diák azt mondotta:

– Jól van, hát kártyázzunk!

Kártyáznak, kártyáznak, hát az első játékon megnyerte a diák a püspököt, mindjárt megnyílt a templom boltozatja, és az ördög egy zsák pénzt leöntött a templomba. Másodszor a püspök osztott, de a diák megint megnyerte, ekkor már haragosabb képet mutatott a püspök, megnyílt a templom boltozatja ismét, és az ördög a második zsák pénzt is leöntötte. Harmadszor is játszanak, ismét megnyerte a diák, de mivel látta, hogy a püspök föl akar kelni, és haragjában talán másra is vetemedik, hamarabb fölkelt ő, és minthogy a templomgátor ajtaja ki volt nyitva, beugrott oda, fogta a csöngettyűt, és elkezdett a nagy oltár előtt csöngetni. Utánairamlott ugyan a püspök, de mihelyest a templomgátornál beljebb akart menni, elesett, mert ide az elkárhozottak nem juthatnak. Fölkelt tehát, befeküdt a koporsóba, a födél nagy zuhanással rácsapódott, a harmadik zsák pénz pedig nagy zörgéssel a többire zuhant.

Mit csináljon a diák, összekotorta a pénzt és egész reggelig ott maradt a templomban. Reggel zörgettek a két pajtásai és több papok, hogy eressze be őket. Beeresztette, de mikor a két barátjai azt akarták, hogy ők is osztozzanak a pénzből, azt mondotta nekik: mért nem maradtak ők is reggelig a templomban, és minek tették ötet lóvá,

ennélfogva nem fogtok osztózni. Így a három zsák pénz a diáké maradt, a papok pedig eltemették a püspököt.

Ebből azt tanulja az ember, hogy járjon az igaz úton, ha nagy úr is, mégse nyomorgassa a szegény embert.